

X. Pána Ježiša vyzliekajú zo šiat

Keď Pána Ježiša zbavili šiat, potupili jeho dôstojnosť. Ľudia veľakrát v dejinách potupili Božieho Syna a jeho sväté meno. Svätý Jozef dostal od Boha úlohu oznámiť meno narodeného dieťaťa – dáš mu meno Ježiš. Je to jediný raz, čo Sväté písmo hovorí o Jozefovi, že má vyriešiť nejaké slovo. A on vyriekne „Ježiš“, čo v preklade znamená „Boh je spása“.

Nikdy svojím životom nepotupujme Krista a jeho meno, ale nech je Boží Syn aj našou spásou.

XI. Pána Ježiš pribíjajú na kríž

Evanjelista Ján hovorí: „Boh tak miloval svet, že poslal svojho Syna...“ Teraz mu tento svet prebija klincami ruky a nohy. Boží Syn prechádza „nocou“ ľudskej zloby. Keď Svätá rodina utekala pred kráľom Herodesom, evanjelista Matúš píše, že Jozef „vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta.“ (Mt 2, 14). Ten výraz „za noci“ má hlbokú symboliku. Jozef plní Božiu vôľu nielen „vo dne“, keď je všetko viditeľné a predvídateľné, ale robí to aj „za noci“, pričom vieme, že „noc“ a „temnota“ sú v Biblii často symbolom neistoty a strachu.

Vyprosujeme si milosť dôvery v Boha aj vtedy, keď príde do nášho života noc a temnota.

XII. Pán Ježiš zomiera na kríži

Pán Ježiš odovzdal svoj život svojmu nebeskému Otčovi. Niekoľko rokov predtým tak urobil Jozef, keďže sa nespomína počas Ježišovho verejného účinkovania. Máme pred sebou obraz Jozefa – patróna dobrej smrti, lebo zomiera v blízkosti dvoch najmilovanejších osôb – svojej manželky Márie, ktorú vždy verne a čisto miloval, a „svojho“ Syna, o ktorého sa so všetkou láskou otca staral.

Vyprosujeme si pokojnú a zbožnú hodinu smrti. Nech vtedy stoja pri nás Ježiš, Mária a Jozef.

XIII. Pána Ježiša skladajú z kríža

Možno teraz máme pred očami Ježišovu matku a to, s akým pohnutím a bolesťou berie do náručia mŕtve telo svojho Syna. Duchovne sa vráťme do Ježišovho

detstva, keď Jozef s chvením a radosťou jemne vzal do svojich rúk narodené dieťa. Potom oznámil jeho meno a priniesol ho v náručí s Máriou do chrámu.

Prežívajme radosti i bolesti nášho života v poslušnosti Božej vôli.

XIV. Pána Ježiša pochovávajú

Drevo jasieľ je predzvesťou dreva kríža a zavinitie do plienok sa stalo predobrazom zavinitia Ježišovho mŕtveho tela do plachiet a uloženia do hrobu. Simeon pri obetovaní hovorí o Kristovi ako o znamení, ktorému budú protirečiť, a jeho matke predpovedá meč bolesti, ktorý prenikne jej dušu. Je to odkaz na Ježišovo umučenie a smrť a svätý Jozef počul slová, ktoré vyriekol Simeon. Spolu so svojou manželkou ich prežíval a bol jej oporou až do konca svojej pozemskej púte.

Aj dnes mnohí protirečia Kristovi, odmietajú ho, ba aj potupujú. Verme, že Božia láska a láska k Bohu je silnejšia ako smrť i hrob.

Záverečná modlitba:

Svätý Otec František hovorí: „Svätý Jozef urobil zo svojho života dobrovoľné obetovanie sa v láske vložené do služby Mesiášovi. A preto bol kresťanským ľuďom vždy milovaný. V ňom Ježiš videl nežnosť Boha, tú, ktorá nám dáva akceptovať našu slabosť, prostredníctvom ktorej sa zväčša uskutočňujú Božie plány. Boh nás totiž neodsudzuje, ale prijíma nás, objíma, podopiera nás a odpúšťa nám.“

Nech si aj touto pobožnosťou krížovej cesty viac uvedomujeme, že Boh nás miluje, nech precítíme jeho obätie a nežnosť. Amen.

*Pre súkromnú pobožnosť zostavil
vdp. František Trstenský*

V Roku svätého Jozefa vydala Rodina Nepoškrvnenej – rok 2021

Ilustrácia: Miroslav Lechan

VERNÝ SVOJMU POSLANIU

**Krížová cesta s pohľadom
na svätého Jozefa**

Úvodné zamyslenie

Počas Ježišovho verejného účinkovania sa v žiadnom evanjeliom príbehu už nespomína prítomnosť jeho pestúna svätého Jozefa. Z toho sa usudzuje, že v tom čase už svätý Jozef nežil. Tak ako si deti nesú v dospelosti vo svojom srdci spomienku na svojich rodičov, môžeme predpokladať, že aj Pán Ježiš si zachoval pečať svojho pozemského otca o to viac, keď ho sprevádzala jeho matka Mária, Jozefova manželka. Na Kalváriu v srdciach týchto dvoch osôb vystúpil aj tento tichý muž. V pohľade na Ježišovu krížovú cestu chceme rozjímať aj nad životnou cestou, ktorou prešiel tento spravodlivý muž – Jozef z Nazareta.

I. Pán Ježiš je odsúdený na smrť

*Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Keď Pán Ježiš prišiel do svojej vlasti a učil v synagóge, jeho rodáci sa divili a hovorili: „*Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov syn?*“ (Mt 13, 55). Pre Nazaretčanov bol Ježišov božský pôvod neprijateľný. Hneď ho odsúdili. Bol pre nich iba tesárov syn. Teraz pri výsluchu Pilát vyslovil jeho odsúdenie na smrť. Aj nám hrozí, že si Ježiša vložíme do našich vopred pripravených schém. A keď im nevyhovuje, tak ho odsúdime. Jozef nekládol podmienky Bohu, neodsúdil Máriu, ale prijal pozvanie, ku ktorému ho Boh prostredníctvom anjela pozval.

Učme sa aj my tejto čnosti – neodsúdiť, ale prijať.
*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

II. Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia

Pán Ježiš vzal kríž na svoje plecia. Verne napĺňa poslanie, pre ktoré prišiel na svet. Evanjelista Matúš pri Jozefovi viackrát používa slovo „vziať“. Jozef si vzal Máriu za svoju manželku. Pred prenasledovaním Herodesa Jozef vzal svoju manželku a dieťa a utiekol do Egypta, aby po Herodesovej smrti znova vzal manželku a dieťa a vrátil sa do izraelskej krajiny a usadil sa v galilejskom Nazare-

te. Toto slovo „vziať“ charakterizuje Jozefa ako človeka, ktorý dokáže prijať na seba zodpovednosť a stotožniť sa s poslaním, ktoré mu je určené.

Vyprosujme si milosť vernosti v poslaní, ktoré nám Boh zveril.

III. Pán Ježiš prvýkrát padá pod krížom

Pán Ježiš pod tarchou kríža padá na zem, ale opäť vstáva a pokračuje ďalej verný svojmu poslaniu. Duchovne sa prenesme do príbehu jeho narodenia. Jozef prichádza s Máriou do Betlehema, kde hľadá nocľah pre svoju manželku, ktorej nadišiel čas pôrodu. Nevzdáva sa a napokon nachádza maštal. Vznesený Boh si volí tie najbiednejšie podmienky. Na krížovej ceste teraz ako všemocný Pán a Boh padá pod krížom, aby opäť vstal. Z lásky k človeku.

Čo ty robíš z lásky k Bohu?

IV. Pán Ježiš sa stretáva so svojou matkou

Matka Mária sprevádzala svojho Syna. Takým bol aj jej manžel Jozef. Vždy verne stál pri nej a jej synovi. Pri narodení, pri obetovaní Ježiša a pri jeho nájdení v chráme Jozef stojí po boku Márie. Preto môžeme povedať, že pri tomto stretnutí syna s matkou bol v ich srdciach prítomný aj tento verný a pokorný strážca Svätej rodiny.

Buďme ľuďmi, o ktorých sa môžu druhí oprieť a na ktorých sa môže spoľahnúť aj samotný Boh. Prosme za manželov a otcov, aby verne zastávali svoje miesto v manželstvách a rodinách.

V. Šimon z Cyrény pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

Ježiš na krížovej ceste prijal Šimonovu pomoc. Pomoc prijal od prvých okamihov svojej pozemskej existencie aj z rúk svätého Jozefa. Môžeme si predstaviť, ako Jozef učil Ježiša prvé modlitby, rozprával mu príbehy vlastného národa, učil ho sláviť náboženské sviatky a vysvetľoval Božie prikázania. Každú sobotu kráčali uličkami Nazareta do tamojšej synagógy.

Pomáhajme aj my druhým na ich ceste životom a to aj na ich ceste viery.

VI. Veronika podáva Pánu Ježišovi ručník

Na postave Veroniky si uvedomujeme vzácny dar: ochotu slúžiť. V danej chvíli spoznala, čím môže pomôcť a urobila to. Vidíme to aj na postave svätého Jozefa. Spoznal, že svojimi darmi sa môže stať súčasťou Božích plánov. Ježišovi odovzdal dar práce aj zbožnosti.

Neraz prosíme o dar múdrosti, sily, poznania, ale nezabúdajme prosiť aj o dar ochotnej služby. Je veľmi potrebný.

VII. Pán Ježiš padá druhýkrát pod krížom

Na Ježišovej krížovej ceste vyniká jeho poslušnosť Otcovej vôli. Všimnime si aj cestu Jozefa, jeho starostlivého pozemského otca, ktorý s tichosťou poslúcha Boží hlas. Evanjelisti Matúšovi záležalo na tom, aby nám Jozefa predstavil ako toho, ktorý do bodky vyplnil Božiu vôľu, a tak slúžil dôstojne ako otec Božiemu Synovi. Pri Jozefovi hovoríme o „abrahámovskej“ poslušnosti, lebo s týmto starozákonným patriarchom má viacero spoločných vlastností.

Zamerajme sa na tento obraz Jozefa, keď o sebe tvrdíme, že chceme žiť podľa Svätého písma.

VIII. Pán Ježiš stretáva plačúce ženy

Vidíme bolesť žien, ktoré plačú nad Ježišom Kristom. Evanjelista Lukáš uvádza, že keď sa dvanásťročný Ježiš stratil v chráme, matka Mária mu povedala: „*Tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali*“ (Lk 2, 48). Jozef je označený výrazom „tvoj otec“ a hovorí sa o bolesti pri hľadaní.

Máme tu dojemný obraz starostlivého Jozefovho otcovstva. Nech nám nechýba jemnosť, citlivosť a spoločenstvo v prístupe k druhým.

IX. Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom

V živote prichádzajú do nášho života kríže – náročné situácie. Ježiš, a pred tým aj svätý Jozef, nám ukazuje spôsob, ako prijímať ťažké situácie: útek do Egypta, návrat s obavami do rodnej krajiny, starosť so zabezpečením živobytia.

Niekedy sa pýtame, k čomu sú dobré kríže, ktoré nás v živote postretnú. Je to príležitosť zošlachtiť ducha a ešte viac sa priblížiť k Bohu.